

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 54 Lei
Pe jumătate 27 Lei
Pe America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 3 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei

Cei înstrăinați.

Nu e mai trist, decât atunci, când un fecior sau o fată, părăsindu-și părinții, se înstrăinează întâi de sat, apoi de casă, și, în sfârșit, chiar de părinții proprii. Și aceasta se întâmplă desul de adeseori în zilele noastre. Pleacă fetița din casa părintească, se face servitoare; trăiește mai bine decât acasă, se obișnuiește cu viața de oraș și-n urmă se înstrăinează cu totul de ai săi. Tot așa feciorul, care pleacă la mânăstrie, se desvătă de lucrul câmpului și rând pe rând și el se înstrăinează cu totul de ai săi. Dar cu toate că ne cade greu, n'avem ce face; nu pot rămânea toți copiii unui țaran acasă, iar prea împărți pământul și n'ar avea cu ce trăi nici unul nici altul dintre copii. De aceea e bine, ca cel puțin câte-un fecior-de-ai-plugarilor să învețe vre-o măiestrie, pentruca o parte celor rămași acasă să aibă mai mult pământ, iar de altă parte pentru ca măiestriile să încapă și pe mâinile noastre. Și asta ar trebui să fie o regulă în fiecare familie țărănească. Cei înstrăinați de părinți sunt în urma urmelor tot ai noștri, sunt fii ai patriei noastre, români.

E însă și mai dureros, când românii noștri, mergând la America, își uită nu numai de tatăl, de casa, de frații și de părinții lor, ci și de țara și limba lor și nu mai voiesc să se întoarcă acasă. De aceea am sfătuit noi pe cetitorii noștri, să nu-și părăsească țara, mai cu seamă, că nu este în toată Europa o țară mai bogată ca a noastră și că astăzi orice lucră, câștigă atât, ca să poată trăi.

Sunt, nu e vorba, și năcazuri la noi în țară, și încă foarte multe; dacă însă ne-am pune pe lucru, am putea scăpa de toate năcazurile noastre în mai puțin de doi ani, numai voință să avem.

Și acuma las să urmeze aici o scrisoare adresată mai dăunăzi unui domn din Blaj chiar de la fratele său din America. Publicăm din ea, cu îngăduința D.Sale, partea care ne interesează:

— Pe tine te prinde mirarea, că noi întârziem să venim aci și nu ne prea grăbim să venim în țară. Well, presa din România nu ne prea încurajază. Ea dreptul vorbind românii din America le-a scutit dorul de patrie. Mie mi-e dor de voi, de cei cari îmi sunteți dragi, și de cari sunt legat prin sânge ori prin legătura anilor petrecuți împreună, însă atât... Viața trăită în străinătate e înghită pe încetul, dar sigur. Peste 50 de ani din cei 250 mii de români din America nu o să mai rămâie mulți. Aici nime nu se trudește, să ne desnaționalizeze, dar ne înghit, ne înecăm fără să ne opunem în marea vieții americane. Tinerii noștri nu mai vorbesc românește, nu pen-

trucă le-ar fi rușine, ci pentrucă nu știu. Generația tînă vorbește românește ca sașii din Ardeal... par'că vorbesc o limbă străină. Românii din America conform tradițiilor au zidit biserici și au adus preoți din țară, — școale însă nu au, deși aici sunt liberi, să se instrueze cum le place...

Iată o vorbă sinceră și adevărată. Românii noștri se înstrăinează în America. Cei mai tineri nu mai știu nici vorbi românește. Pentruce, — doar au biserici, au și școli și societăți românești câte vrei? Pentrucă o mână de români în marea aceea de englezi trebuie să se englezească, întocmai precum apa dulce a râului, ajungând în mare și amestecându-se cu cea sărată, trebuie să se sare și ea.

Plânsoarea unui invalid.

Jacob Ionac din comuna Gălgău, județul Solnoc-Dobâca, ni-se plânge într-o scrisoare, că trei invalizi de război, între cari e și dânsul, nu pot ajunge, nici unul măcar, la *brevet de tutun*, căci brevetul îl are un străin venit dela Dej, care, precum ne scrie Jacob Ionac, a fost de mai multeori pedepsit și cu toate acestea a putut primi un drept, ce s'ar cuveni în rândul întâi invalizilor de război.

Cei chemați ar trebui să cumpănescă mai adânc plânsoarea invalizilor din Gălgău și să nu-i înlătore dela ceace li-se cuvine pe dreptate.

O femeie moartă în zăpadă.

Văduva Maria Strat născută Șermășan din Săcalul de Câmpie, aflându-se Vineri, 19 Ianuar 1923, în comuna vecină Șeulia, a plecat spre casă, dar nu s'a mai întors niciodată... Ai casei, îngrijiți de întârzierea ei, au căutat-o pretutindeni, însă abia Duminecă au putut-o găsi, îngropată sub un troian mare de zăpadă în horta Săcalului. Biata femeie, în luptă cu nămeții își pierdu-se cizmele și, astfel, degerându-i picioarele desculțe, a căzut în zăpadă și a murit acolo. Ninsorea care a venit noaptea și în ziua a doua, o acoperiră cu totul, încât nici urmele nu i-se mai cunoșteau. Dusă acasă, a fost îngropată Marți în 23 Ianuar. Știrea ne-o trimite Părintele *Iosif Bogdan*, parohul Săcalului.

Bulgarii nelliniștesc pe Sârbi. Bande bulgărești au trecut în vremea din urmă prin mai multe puncte granițele sârbești. Guvernul sârb a luat măsuri, că dacă vor mai încerca și alți comitajii să-și facă de cap, să poată fi primiți cu alaiul cuvenit. Adică cu baionete și mitraliere...

— **Doi ani de cătănie.** Cetim în ziarele din București, că e vorba să se facă o lege, care să reducă serviciul militar dela 3 la 2 ani, numai la marină s'ar face de aici încolo 3 ani de militărie.

Cum stă lumea și țara.

S'a deschis parlamentul.

Cea dintâi ședință a Corpurilor legiuitoare s'a ținut Vineri în 26 Ianuar. Această zi a fost așteptată cu mari încordări de toată țara, deo parte pentrucă se știa, că atunci își va infățișa guvernul noul său plan de Constituție, iar de altă parte, pentrucă tot atunci avea să se vadă, că ce vor face partidele din opoziție față cu acel plan? Și mai avea să se lămurească treaba cu intrarea ori cu neintrarea în Adunări a partidelor, cari la sfaturile de până aci nu luaseră parte. În acest punct treaba a fost adusă adică la frângerea pâinii cum se zice, fiindcă deputații și senatorii partidelor numite mai în urmă, primiseră fiecare câte-o provocare la nume, că ori se duc la sfat, ori de nu, vor fi lipsiți de mandate și în cercurile lor se vor face alegeri nouă.

Ședința cea dintâi.

Deschiderea s'a făcut după rânduiala obișnuită, fără nici o acățatură. Parlamentarii s'au infățișat toți, iscăbind listele de prezență. Intre aceștia au fost și parlamentarii Partidului Național. Curând după începere însă, în numele acestui partid d. Mihai Popovici, fost ministru, a cetit în Cameră o declarație, în care s'a spus, că Partidul Național nu recunoaște aceste Corpuri Legiuitoare cari nu pot deci să facă noua lege a Constituției. Prin urmare, Partidul Național cere alegeri nouă și schimbare de guvern. După această declarație, pe când d. prim-ministru Brătianu răspundea la celea cetite de d. Mihai Popovici, deputații Partidului Național au părăsit ședința. Acelaș lucru s'a întâmplat și la Senat.

Îndată după plecarea naționaliștilor (ardeleni și foști tachiști) s'a pus pe mesele Corpurilor Legiuitoare proiectul de Constituție, care se va desbate în ședințele viitoare.

A doua ședință.

S'a ținut Luni în 29 Ianuarie, în care Țărăniștii au făcut prin rostul fostului ministru Lupu o declarație tot cam de acelaș sunet ca și a Partidului Național, dar mai tăioasă și mai aspră. Țărăniștii încă au declarat, că ei nu iau parte la desbaterile Constituției. Din opoziție deocamdată numai oamenii dlui Iorga au declarat că rămân, fără să zică însă nimic atunci când va fi vorba de noua Constituție. Avereșcanii, după glasurile de prin gazete, parecă vor face și dânsii declarații de a nu fi nici ei de față la desbateri. Toți parlamentarii, cari au declarat că nu iau parte la facerea Constituției în acest parlament, se vor duce însă,

din șapte în șapte zile, la Adunări și vor iscăli listele de înfățișare, ca să nu-și piardă mandatele. Incolo vor sta pe dinafară, precum au mai stat.

Guvernul nu se sinchisește de declarațiile opoziției și a hotărât să treacă prin votări planul de Constituție înfățișat. Hotărîrea sa în această privință se arată nestrămutată.

Ce face opoziția?

Fruntașii partidelor de împotrîvire s'au pus la sfat mare între dânsii, că ce-i de făcut? E vorba ca să se facă o înțelegere între Partidul Național, Tărăniști și Averescani, ca să meargă mână în mână, când e vorba de a lupta contra guvernului. Deocamdată se urmează cu mare zor sfatul dintre conducătorii opoziției, înțelesul întârzie.

Știrile dela București mai arată, că, în vremea din urmă, M. S. Regele a primit în audiență pe mai mulți dintre fruntașii opoziției, dorind să le cunoască părerile. Dl Iuliu Maniu a stat la Palat trei ceasuri.

Din lumea largă.

Franta se ține bine în Ruhr.

Când au fost plecat francezii spre Ruhr, Anglia, care nu prea era învoită la acest pas, clătina din cap și părea a zice: Fă-ți de cap, soro, dar bagă de seamă să nu te frigi cumva! Nu doar pentru că tu nu ai avea putere să-i sdrobești la caz ee răscoală pe Nemți, însă ceceae faci singură de curajul tău, e cam îndrăzneț. Și de nu ți-o ieși chiar bine acest pas, tu singură să porți urmările.

Știm însă că de-atunci s'au alăturat la francezi și belgienii și italienii. Americanii făceau pe îmbumbații și tac mălo și până astăzi, nevrând să se declare nici contra francezilor, dar nici alăturându-se la pasul lor. Și Franța a pornit cu hotărîre spre Ruhr, trimițând oști grele asupra mai multor orașe, cari aveau poruncă să rămână acolo, până s'or înmuia grumăzoșii nemți să plătească.

La început guvernul german a sărit ca mușcat de șarpe și a pornit să strige peste lume, că mare nedreptate se face! Ba mai mult: Germanii au zis că ei se scotesc a fi „în dolii”, ca la o îngropare a dreptății cutropite și că nu se pot învoi la plată cu deasila. Lucrătorii din minele de cărbuni, au încercat o grevă, iar unii proprietari de băi au trebuit să fie chiar puși la răcoare de trupele franceze!

Francezii nu s'au lăsat va să zică, ci au strâns bine frânele, așa că astăzi lucrurile par a merge în Ruhr pe placul Franței. Lucrătorii dela cărb ni s'au apucat de muncă, căile ferate supravegiate de oștile franceze, merg și ele. Iar mai de curând, generalul Veigand, comandantul trupelor franceze din Ruhr, a scris guvernului său, că lucrurile stau bine și că nemții din acel ținut își văd de ale lor și și s'au dat la brazdă. Alte trupe franceze nu mai sunt de lipsă.

La Lausanne încă pare a se mai potoli valvoarea ce se născuse de când cu ocuparea Ruhrului Turcii și Grecii sunt pe cale să se înțeleagă căne-cânește. Era vorba, că în săptămâna trecută să fie gata o învoială în scris, care urmează să fie iscălită.

Ungurii nu mai fac nici o mișcare, decât încearcă să se desvinovătească în fața Europei, că lor nici prin minte nu

le-a trecut să se atingă de granițele României. Au și tras în judecată pe nește „Unguri cari se deșteaptă”, așa de ochii lumii. Orice ar zice însă guvernul dela Budapesta, noi totuși știm, că pe ei îi roade rău Tisa aia!... N'au însă putere să facă nimic. Și nici nu vor avea, de vom fi noi tot Români verzi, precum am mai fost.

Mai nou știrile iarăș se incurcă. Telegramele dela mijlocul săptămânii spun, că Turcii, cu toată învoiala arătată la Lausanne, acasă se pregătesc de război. Ismet Pașa a fost chemat la Angora. Se vede, că iarăș trage cineva de sfori mai tare. — În Ruhr nemții tot mai ridică ceafa din când în când.

Grăunțe sufletești

Credințe deșarte.

Poporul nostru are o mulțime de credințe deșarte, crede în boscoane și-n tot felul de minuni, așa că de multe ori rămâne păcălit și păgubit rău. Chiar de aceea gândul nostru este, să arătăm aceste greșeli și să dovedim, că cei ce cred în boscoane și alte mirozenii nu numai că se păcălesc, dar fac și păcat, călcând porunca cea dintâi a lui Dumnezeu.

Cei ce au credințe deșarte așteaptă dela anumite lucruri puteri pe cari de fapt acele nu le au. Cei mai mulți creștini de ai noștri cred de pildă, că „Visul Maicii Domnului” sau „Epistolia” îi scapă de orice năcaz, dacă le poartă cu sine. Nu știu bieții oameni, că acele cărți sunt asemenea altora, cu hârtie ca și altele, tipărite ca orice hârtuție, cel mult, că sunt mincinoase. — Dacă affi în drum un trifoi cu patru foi, ești norocos; dacă întâlnești vase goale în cale, n'ai noroc; a face Vinerea în cuptor e păcat, și mai știu cu câte alte minuni nu se mai povestesc și cred, fără de a se gândi oamenii, că vasul acela, fie gol fie plin, nu poate să aducă nici noroc nici nenoroc.

Mai sunt apoi vrăjitoriile cele multe, în cari crede poporul nostru, apoi prezicerile. Câte țigănci nu trăiesc la noi numai din datul cu bobii și cu cărțile! Altele îți talmăcesc visurile, altele prezic din crețele palmelor. Spun unii, că a strănuta dimineața insamnă rău, urletul cânelui și cântatul buhei, — moarte și câte alte bazaconii. Ce e mai mult, în gazetele dela București cetești zilnic reclame, prin cari unul sau altul dă de știre lumii întregi, că el e în stare să prezică viitorul. Și tare ne mirăm, că poliția nu pune mâna pe astfel de oameni. Semn, că nu numai țărani, dar și domnii se lasă trași pe sfoară și păcăliți. Sfântul Ambrozie spune despre pascălitorii și prezicatorii aceștia: „Nu-și cunosc propriul viitor, iar al altora să-l cunoască? Prost e, cel ce crede”. Unul dintre acești prezicatorii din București a fost pârît mai lunile trecute, că a necinstit pe una dintre fetele, cari s'au dus la el pentruca să le prezică viitorul. A fost înhățat de poliție și dus la răcoare. Viitorul altora îl cunoștea păcătosul, iar pe al său nu și l-a știut. Minunat proroc, nu-i așa?

Oamenii de credințe deșarte devin fricoși și lași. Ei se sperie, când aud urletul unui căne, ori dacă le zuruie urechea ori le joacă vre-un ochiu. Nu ți-ar întreprinde ceva, când li-se arată vre-un semn rău, pentru cât bun e în lume. Conduși de aceste presimțuri ei fac rău chiar și semenilor lor. Gândesc rău despre alții, în ziua când le fată vaca n'ar da ceva la săraci pentru mult. Se lasă păcăliți ușor. Astfel am cunoscut o doamnă foarte bogată, dar tot pe atât de sgârbită, dela sate, care avea aur cu berbința și dela care țigani corturari i-au

furat tot aurul, pentrucă i-au prezis viitorul i-au spus, că numai așa poate să-și vadă aurul cu ochii, dacă va sta într'altă odaie unde-i erau banii) și va bate de 75 de ori un ciocan în cuptor. Iar până făcea ea acei ei s'au cam dus cu aur cu tot. — O altă iere bătrâna era bolnavă greu. Atât neam cât și medicul au sfătuit-o, să se spovede și să se cuminece, pentrucă nu mai are m. Dară bătrâna le răspușe: „Dar numai am auzit cântându-mi cucul de 12 ori; da pace, că văd eu bine că vi-e ciudă că ma de trăit 12 ani”. Nici poveste să se im. așadară cu Dumnezeu. A murit încă în aci zi și sufletul ei s'a înfățișat înaintea judecatorului, nefiind împăcat cu Domnul.

Dumnezeu pedepsește aspru pe acești menii, pentrucă iată ce ne spune în cartea treia a lui Moisa: „Și sufletul carele se duce la descântători și la vrăjitori, voi ufața mea asupra sufletului aceluia și-l pierde din poporul său”. Iară prorocul David zice în Psalm 30: „Urît-ai pe cei ce păzesc șartăciunile înzădar”. Pe cei ce cred mai în deșartăciuni decât în sfințenia, atotputernicele înțelepciunea lui Dumnezeu, aspre pedepșe va ajunge. Iată ce ni-se istorisește în cartea patra a împăraților: „Și s'a bolnavit Ohozia trimis soli și a zis cătră ei: Mergeți și trebați pe Vaal Musca, Dumnezeuul Acaronului oare mai sculamă-voiu din boala mea această? Și au mers să-l întrebe pe el. Iară îng. Domnului a grăit cătră Ilic Tesviteanul, zic: scoală-te și mergi înaintea solilor lui Ohozia împăratului Samariei, și să grăiești cătră ei pentrucă nu este Dumnezeu în Izrael mer voi să întrebați pe Vaal Musca, Dumnezeuul caronului? Ci nu așa. Că acestea zice Domnul, pe carele te-ai suit, nu te vei pogori pe el, că cu moarte vei muri; și a mers Ilic a zis cătră ei... Și a murit Ohozia după vântul Domnului, carele a grăit Ilic”.

Scăderea Leului.

Prețul leului nostru iarăș e în mare scădere. Chiar și celea mai amărite țări din jurul nostru stau să ne întrecă cu banii lor. Pe noi și leva bulgărească ne ia pe dinainte.

Scăderea leului va face și mai mult scumpetea de cum este astăzi. Nu-i destul ne-am cufundat tot mai tare în scumpete până acum; de aci înainte se pare a fi și rău.

Pricina scăderii leului vine dela încurăturile Franței cu Germania, în urma cărora căzut mai întâi francul, iar noi suntem so bagseamă să ne ținem de coada lui. Alți n'au căzut. Dolarul de pildă e minune de scump urcându-se față de noi până la peste 240.

Parecă împrejurarea scăderii francului vine din încăpăținarea Angliei, care a lăsat Franța să aibă singură de furcă cu Nemții în Ruhr, ca în chipul acesta să tragă numai Franța urmările și precum vedem, și noi, credincioșii ei aliați. Sunt blăstămate sforile politice. E în Anglia pe supărata? Scade francul, scade și dolarul. Și scurta o trag oamenii năcăjiți.

Ori cum ar fi treaba cu politica lui guvernul nostru ar trebui să caute mijloc să nu mai dăm tot înapoi ca racul cu dolarul nostru. Că pe lângă năcaz, pot să-și bată capul de noi până și Bulgarii, cu amărata lor de leu.

Alegere de deputat la Ighiu. În zilele de 25, 26 și 27 Februarie se va face la Ighiu județul Alba de jos, alegere de deputat în parlament. Candidat d-lui Dr. Alexandru Vaida Voevod, care, fiind la vremea sa și la Sasca în Bănat, în urma hotărîrii Adunării deputaților, va ținea de candidat bănațean. Până acum nu se știe încă cine vor fi candidații.

Cunoștințe folositoare.**Acum se fabrică chibriturile**

Am zis chibrit. Ce lucru neînsemnat! Ce poate să fie mai simplu! De fapt azi toată lumea așa se gândește. Oameni bătrâni își aduc în aminte de timpul când chibriturile nu se făceau încă. Nici nu-i așa departe timpul. Sunt vre-o 90 de ani de atunci. Dacă voiai să faci foc, trebuia să-l păstrezi bine acoperit sub un șap. Dacă se stingea, te munceai să-l aprinzi cu cremene și cu iască.

Astăzi îl aprindem cu ușurință, pentru că avem chibriturile. Cum se fabrică însă acestea chibriturile? Iată cum! Întâi pentru bețișoarele chibriturilor se aduce din pădure lemn de top, tei sau mesteacăn, în formă de bușteni, și trebuie să aibă 3-4 metri în lungime, un sfert de metru în grosime, să fie drepti și fără noduri, verzi și să aibă coajă pe ei. Niște feștrăe, numite joagăre, taie buștenii la fabrică în bucăți de jumătate de metru în lungime. Apoi de pe acestea bucăți se despoaie coaja într-o mașină cu cuțite uriașe. Lemnul în formă de suluri mari, trece la altă mașină cu un alt sistem de cuțite, care îl desfășură în vâluri de bătărie de 2 milimetri, nu peste mult lemnul se desface, par'car fi o pânză ce să descură de pe sul. O altă mașină taie această pânză dealungul și dealatul în bucăți mici, în formă de bețișoare subțiri.

Lemnul chibriturilor e gata. Lipsește însă ștercul de frunte: gămălia roșie, materie care se aprinde.

Micile bețișoare trebuie să mai treacă încă prin multe lucrări, până când o să fie tot de isprăvit gata.

Întâi sunt puse la uscătoare, unde stau mai multe ceasuri, pentru a se usca foarte bine. Când bețișoarele sunt bine uscate, se aruncă în niște ciururi, cari le curăță bine de coajă și le pun în grămezi regulate. Din ciururi trec la alte mașini, unde se înmoaie în apă rafină topită.

Parafina e o materie, care se aprinde ușor. Lemnul uscat absoarbe lacom acest lichid și se îmbibă cu el.

Iar acum pacl Bețișoarele au căzut în altă mașină. Aici fiecare bețișoașă stă la rând. Se înmoaie cu capetul într-o materie care se aprinde lesne. La început se folosea pucioasă, dar fiind aceasta stricăcioasă sănătății, s'a înlocuit cu alte materii tot așa de bune, căci și ele se aprind lesne, dacă sunt frecate.

Și acum iată chibriturile gata. Ele trebuie puse cu mâna sau cu mașina în cutiute de lemn, cari sunt făcute din lemn de tei, tot cu ajutorul mașinilor. Mașinile îmbracă cutiile cu hârtie și lipesc pe peretele lor o materie făcută din pucioasă mestecată cu clei și nisip. Avem acum atât chibriturile, cât și cutiile gata. Micile bețișoașe sunt așezate în cutii și puse în magazin, gata de vânzare.

Iată cu câtă trudă se fac chibriturile, deși ele sunt socotite de multe ori lucruri de nimic, când sunt aprinse cu atâta ușurință. Nu pot așa însă când omul nu le are. *N. Tarina.*

Un milion și cinci sute mii o vacă.

La o expoziție de vite din Anglia o vacă câștigat premiul întâi, pentru că dădea mai mult lapte decât toate; a fost vândută apoi unui american cu nu mai puțin, decât 120.000 franci francezi, ceea ce face în valuta noastră un milion și jumătate lei.

ȘTIRI**Vești bune.**

În 4 Ianuarie 1923 credincioșii din Căpâlna de jos au avut fericita mângâiere de a-și pune în turnul sf. bisericii alte două clopote, în locul celor răpitate de cruzii dușmani ai anului 1916/1917, când cu o furie sălbatică au dat năvală asupra modestelor noastre biserici, pentru a face din clopotele chemătoare la rugăciune armă d'avolică omoritoare de trupuri omenesti.

Credincioșii acestei comune, cari toți sunt români gr.-cat. au ascultat sfatul părintesc al părintelui lor On. Ioan Oltean și prin o colectă benevolă au adunat suma frumoasă de peste 8000 Lei, pentru procurarea acestor clopote.

Rânduiala sfințirii clopotelor s'a săvârșit de cinci preoți în biserica din loc, care a fost ticsită de bărbați, femei, fete și feciori.

În decursul vorbirii preotului local, care în o cuvântare potrivită le-a spus anul vitreg al recivirării clopotelor, se vedea prelingându-se pe obrazul fiecăruia mărgelutele de lacrimi, în semn că tristă zi de odinioară, Dumnezeu azi iar le-a schimbat-o în zi de bucurie.

Un alt preot în o vorbire ocazională le-a arătat cum Dumnezeu le-a ajutat de chiar nașterea Domnului Nostru Isus Hristos să li-se vestească mai întâiu prin glasul clopotelor nouă; spunându-le tot odată și înșămăntatea ce o au clopotele la creștini.

În urmă botezându-se toți, cei de față au plecat în liniște acasă, mulțumiți în suflet, că și-au văzut împlinită creștineasca lor dorință.

Dumnezeu, Părintele ceresc să-și verse din abundență darurile sale în sufletele acestor buni creștini.

Adresa gazetei:
„Unirea Poporului”, Blaj, județul Alba de Jos.

Cancelaria administrației:
Strada Regina Maria, în casele Tipografiei.

— Pentru luminarea poporului. Fondul de susținere al gazetei noastre a primit dela d. *Dr. Zaharie Boilă*, avocat arhidiecezan în Blaj, suma de 200 Lei, pentru care îi aducem celea mai călduroase mulțumiri.

— **Aviz!** Deoarece majoritatea covârșitoare a comisionarilor loteriei noastre n'a înaintat la termenul fixat (25 Decembrie v. 1922, 7 Ianuarie n. 1923) lista biletelor vândute, cu părere de rău, dar pentru a evita eventuale neînțelegeri, suntem nevoiți a amâna tragerea a II-a a loteriei noastre până la **31 Martie n. a. c.**, când se ține neapărat, luând în considerare atunci numai rapoartele înaintate până la 20 Martie 1923. — Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român, Secția loteriei. Sibiu, strada Șaguna Nr. 6.

— **O sută de ani servitoare.** În Irlanda a murit de curând Peggy Devine, în vârstă de 112 ani. Când era de 12 ani ea a intrat servitoare la o mare boltă din Irlanda, unde a slujit 100 de ani, până la moarte. — Ce zic la această servitorii noștri, cari rar dacă ne slujesc 2-3 ani?

— **Tifus exantematic în țară.** La București și Tecuci s'au descoperit mai multe cazuri de tifos exantematic, boala aceea groaznică, în urma căreia au murit atâția feciori de ai noștri în vremea războiului. Ea e răspândită mai ales de păduchi și-i place necurătenia, deci să fim cu ochii în patru.

— **Trenurile particulare din Ardeal vor fi ale statului.** În urma unei legi, votată de Casele Legiuitoare, toate liniile particulare (ale diferitelor societăți) din România vor trece în administrația statului și vor fi supuse direcțiunii C. F. R. Astfel cu ziua de 19 Ianuarie au trecut la stat căile ferate Arad—Cenad, iar în luna viitoare celea de pe valca Someșului.

— **O mare minune la Lourdes.** Mai mulți doctori vestiți din Roma au curat de vre-o 9 ani încoace pe o doamnă foarte mare și bogată din Roma. Văzând această doamnă, că știința medicilor nu-i poate ajuta, a făcut făgăduință Preacuratei Vergure Maria, că va merge în orașul minunilor din Franța, în Lourdes, și acolo se va ruga de Preacurata, să o vindece. Așa a și făcut și, scaldându-se odată în izvorul făcător de minuni dela Lourdes, a aflat vindecare deplină. Doctorii cei mari din Paris au hotărât, că vor ținea despre această minune o conferință la academia de științe din Paris.

— **Om de omenie.** Cum astăzi cam rar se vorbește despre omenie, bagsama sunt mai numeroși cei ce-l slujesc pe necuratul decât pe Dumnezeu, e bine să spicuiem din marile gazete câte o pildă bună.

La Soroca, în Basarabia, s'a întâmplat, că locuitorul Natan Berliner a primit o înștiințare dela banca din Soroca, să se prezinte pentru a lua în primire suma de 170 mii de lei, sosiți din America. Omul nostru, care nu știa să aibă în America nici o rudenie, la început a crezut, că e vorba de o glumă nesărată. După ce a fost însă provocat din nou și a doua oră, s'a prezentat la bancă, unde i-s'a plătit de fapt suma frumoasă de 170 mii de lei, pe care i-a trimis-o un prieten al său din America, Abraham Tinerman, căruia omul nostru i-a împrumutat în 1919, pe când se afla în Soroca, suma de 1000 ruble. Tinerman ajungând în America și câștigând frumos, a ținut să-și plătească datoria, socotind rubla egală cu dolarul.

— **Falsificatori de bani.** La Timișoara și Oradea-mare siguranța a pus mâna pe o bandă de falsificatori de bani, cari se îndeltniceau cu tipărirea de hârtii de câte 500 lei.

— **O tovarășe a cerșitorilor.** În Polonia, se vede, că până și cerșitorii sunt conștii de ceea ce zice poetul nostru, că „unde-i unul nu-i putere la nevoi și la durere, unde-s doi puterea crește și dușmanul nu sporește”, de aceea cerșitorii din Polonia, și anume vre-o 50 de inși din capitala Poloniei, Varșovia, au ținut un congres, în care au hotărât, că cerșitorii din alte orașe n'au voie să intre în Varșovia și că peste tot fiecare cerșitor să-și aibă partea sa de loc, unde să-și împlinească meseria. S'a adus apoi hotărîrea, că nici un cerșitor nu primește de aici încolo mai puțină milă de 20 mărci polone. (100 mărci polone se plătesc astăzi cu 80 bani românești).

— **Zodia prevestește, că anul 1923 va fi un an negru.** Cum în lume sunt atâția oameni cari în loc să creadă în Dumnezeu, cred toate năzbâțiile și prostiile zodiilor și pascăliilor, nu e mirare că cele mai multe gazete aduc știrea, că anul 1923 va fi un an negru, adică nenorocit.

Numai Dumnezeu singur știe viitorul, dar atâta și noi putem prevedea, că un an, care a început cu atâtea încurcături între popoare, nu poate fi un an tare norocos. Și mai știm și aceea, că Dumnezeu de dragul câtorva oameni drepti era gata să ierte și cetățile Sodoma și Gomora, și tot așa poate să facă și acuma, pentru că sunt încă destui oameni de omenie în lume, pentru cari se va aduna Dumnezeu să fie bine. Deci să nu ne perdem nădejdea în Dumnezeu.

— **Prăbușirea unui palat mare.** La Berlin s'a prăbușit palatul ziarului „Berliner Tageblatt” omorînd 11 și rănind 26 oameni. Cauza a fost, că palatul era pe vremuri numai cu patru rânduri de ferestri, iar mai nou au mai ridicat încă două peste ele, așa că zidurile n'au putut ținea povara cea mare. O mai fi venit într'ajutor și marea zăpadă, care a umezit pereții.

— **O vrednică aducere aminte.** In 26 Ianuarie s'au implinit 100 de ani dela nasterea doctorului Edward Jenner, cel care a descoperit impunsul de vărsat. Dacă ne gândim, că înainte de această descoperire mureau oamenii cu droaia, de vărsat iar cari nu mureau rămăneau stricați de vărsat pe față și pe întreg trupul, trebuie să ne amintim cu cel mai mare drag de acest binefăcător al omeniei și să-i zicem din tot sufletul un: „In veci pomenirea lui!”

Din lumea cărților.

— **Calendarul „Presa bună”** pe anul 1923. Editura Societății „Presa bună”, Iași. Prețul 3 lei.

— **Calendarul Țăranului Român**, pe anul comun 1923. Cu multe chipuri, articole, poezii și sfaturi. Editura Tipografiei Augustin S. Deac, Gherla. Prețul 4 Lei.

— **Istoria naturală, fizica și chimia**, pentru clasa IV primară, lucrata după programa analitică oficială a Directoratului instrucției din Cluj de Ioan Popu-Câmpeanu, profesor de liceu și Toma Cociș, învățător-director. Carte scrisă la înțelesul școlărilor, într'o limbă frumoasă și curat românească. Prețul 5 Lei.

— **Scrieri politice**, vol I, de Aurel Ciato, 1906—1914. Vor ceti-o cu plăcere oamenii cu școală. S'a tipărit în Cluj și se găsește de vânzare în oricare librărie. Prețul 30 Lei.

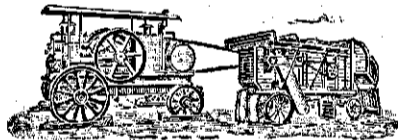
Poșta gazetei.

V. Radu funcționar de bancă, M. Galde, Măderat, G. Medoia preot Clopodia, I. Mărcuș, Beznea, Z. Dur, Gogan, V. Pop, V. Pinteș și I. Pop Nicopoiu. Am primit banii trimiși în abonament.

V. Manole, București. Abon. Dv. e plătit până la 30. VI. 1924.

V. Barbul, Nicopoiu. 54 lei trimiși prin ord. i-am primit, din cari 30 s'au trecut pentru 1922, iar 24 pe 1/2 an 1923.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.



Aduc la cunoștință onor. public din Blaj și jur, că mi-am deschis atelier mecanic în strada Regele Ferdinand și execut tot felul de reparații la mașini de imblătit, motoare, arme, stropitori de vie, mașini de cusut și orice fel de reparații mecanice.

Rog tot sprijinul onor. public

EMERIC MAYER
mecanic.

(6) 3-4

Alexandru Sărătean

tâmplar în Blaj

Strada Mitropolitul Vancea

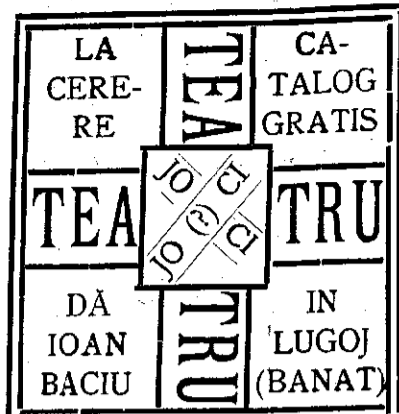
Primește tot felul de lucrări fine, ca: mobile, din lemnul cel mai bun, mahagon, palisandru etc.

Pregătește în timp foarte scurt uși și ferestre pentru case țărănești și alte lucrări de măsur.

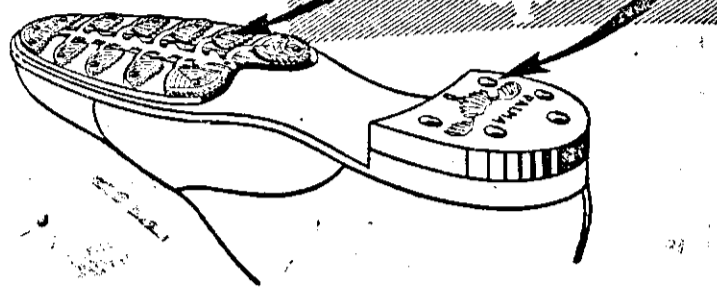
Primește mobile vechi pentru curățire.

Lucru bun, frumos, trainic, prețuri ieftine.

(15) 1-5.



Preoți! Învățători!
răspândiți „UNIREA
POPORULUI” prin-
tre săteni.



(16) 1-2

Padio Nr. 2909

Fabrica de Bere din Turda S. A.

aduce onor. Public la cunoștință, că a pus berea specială nutritoare de malț-dublu „GLORIA” din nou în circulație, în calitate excelentă. :-:

Reprezentant local:

IACOB MENDEL,
fabricant de spirt.

(4) 5-5

Viță altoită

in mai multe soiuri renumite, producție proprie, viță de clasa I-ă, oferă;

(14) 3-3 Curtea Metropolitană din Blaj.

Cetiți și răspândiți „Unirea Poporului”.

AVIZ!

Se caută 2 învățăcei cu puțin 3 clase secundare pe prăvălia de coloniale și ferărie a subsemnatei

„PATRIA”

bancă pentru credit comerț și industrie
BLAJ.

(2) 5 5

„PATRIA”

bancă pentru credit, comerț și industrie, societate anonimă — Blaj.

Indeplinește toate lucrările de bancă, dă împrumuturi, pe cambii, hipotecare și cont-curent, primește depuneri spre fructificare, mijlocește plățile cecurilor americane.

Are un magazin de lemne „PLUGARUL”, unde se vinde tot felul de lemn pentru clădiri și măsur, lemn de foc, pari de vie.

Fabrica sa „VULCANUL” produce cărămida și țigla cea mai bună.

Prăvălia sa „CONSUM” vinde toate negoțele pentru trebuințele casei și pentru economie. Are ferărie bogată și tot felul de unelte. Are filială în Teiuș.

Se ocupă cu toți ramii de comerț.

Adresa telegrafică

„PATRIA”

Telefon, în Blaj Nr. 9, în Teiuș 11.

Adresa băncii:

„PATRIA”, BLAJ.

(10) 5-52